

Nume și prenume elev:

Data:

Testare

“Aventura conștiinței mele a început într-o zi de iarnă când o anumită întâmplare m-a făcut să înțeleg deodată că exist. Era multă lume în casă, ființe mari, așezate în cerc pe scaune mici și care se uitau la mine cu priviri de recunoaștere, dar parcă îmi spuneau cu ostilitate, te vedem, ești de-al nostru, dar ce faci? Atunci am auzit o voce: "Lăsați-l în pace! Na, mă, și pe-asta!" Și cel ce rostise aceste cuvinte a luat de undeva de pe sobă o pâine mare și rotundă și mi-a întins-o. Atunci mi-am dat seama că țineam strâns ceva în brațe, tot o pâine, și că asta era cauza privirilor rele îndreptate asupra mea. Pusesem mâna pe pâinea de pe masa care era a tuturor și nu mai vroiam să dau la nimeni din ea. Iar acel om, de care ascultau toți, în loc să mi-o ia cu forța, cum furioși se pare că vroiau ceilalți, facându-mă să scot răcnete, îmi mai dăduse una: "Ia-o, mă, și pe-asta!" Parcă m-am trezit dintr-un somn. M-am uitat la toți liniștit și am pus cuminte pâinea din brațe pe masă. Nimeni nu mai m-a luat după aceea în seamă, au început să rupă din ea și să mănânce(...)

Tatăl meu era posomorât și nu scotea un cuvânt mergând pe lângă cai. Nu se uita la mine, se ferea de ochii mei, a căror expresie îl împiedica, pesemne, să înțeleagă avertismentele turburi pe care le simțea zdruncinându-i credința în steaua mea. Ce eram eu? Ce putea să-i spună lui încrederea naiva a unui băiat că într-acolo unde mergeam ne aștepta lumea cu brațele deschise, să confirme adevărul înzestrării fiului din căruță, de care în sat nimeni nu se mai îndoia demult? Și dacă toată lumea se înșela?(...)

Rămase câțva timp tăcut fără să mă privească. Imi puse însă mâna lui mare pe picior și mă mângâie cu o mila nesfârșită pe care a trebuit să treacă douăzeci de ani ca s-o înțeleg. Apoi îmi spuse cu o duioșie izvorâtă numai din tristețea pricinuită de hărțuiala la care îl supunea de la o vreme familia noastră cu trei soiuri de copii, și pe care numai eu și mama i-o cunoșteam.

- Domnule, unde ne ducem noi acum?(...)

Ascultam, dar cuvintele lui îmi treceau pe de lături, fiindcă nu erau destinate pentru clipa de față și nici pentru viitorul apropiat. Cum să înțeleg eu chiar imediat că, el, tatăl meu, își lua în acea oră mâna de pe mine și că mă trimitea în lume cu gândul nemărginit că îndărăt n-aveam ce mai căuta?”

(M. Preda, *Viața ca o pradă*)

1. Sensul contextual al cuvintelor selectate din text este:

aventură	prevenire	
ostilitate	talent	
avertismente	proces	
înzestrări	adversitate	1p.

2. Selectează din primul paragraf al fragmentului două expresii verbale. Indică sensul lor! 1p.

3. Alcătuieste două enunțuri în care *pesemne* să reprezinte părți de vorbire diferite. 1p

4. Audiază materialul! Comentează, în 50-60 de cuvinte, incipitul operei despre secvența narativă *a pâinilor*. 2p

5. Numește semnificațiile călătoriei evocate în fragment, completând enunțul:

Călătoria

continuării, multiple , plecarea, simbolizând, procesul, , de acasa, în vederea,
devenirii, studiilor, sale, cat și, ruperea, a adolescentului, valențe ,de
familie,presupune

1p

6. Caracterizează, în 60-70 de cuvinte, atitudinea tatălui față de fiul său. 2p

7. Comentează, în 50 de cuvinte, ultimul enunț al fragmentului. 1p

1p din oficiu

Succes!